

FIZKULTURA

Telovadna akademija v Ormožu

V soboto 18. decembra ob 20. uri je priredilo Telovadno društvo Ormož telovadno akademijo kot prvo v okraju v tej sezoni. Ker v Ormožu že dalje časa ni bilo nikake fizikalne prireditve razen zabavnih, je bilo pričakovati, da bo dvorana polno zasedena. Vendar se je zgodilo drugače: fizikalni prireditvi je prisostvovalo komaj 250—300 ljudi. Pri tem je potrebno omeniti nezanimanje učiteljskega in študentskega sveta, ki je bilo prisotno, saj sta bila od vseh zastopana reci in piši samo dva. Potem lahko razumemo, da ima društvo težave, ki bi lahko odpadle, če bi vzgojitelji pokazali nekaj več zanimanja, razumevanja in sodelovanja.

Malo si oglejmo spored. Po uvodni besedi so bili najprej podeljeni doseženi fizikalni znaki, katerih je bilo vsekakor premalo. Da je bil dosežen samo en mladinski znak, je prav žalostna slika ljudi, ki so za znak odgovorni kakor tudi mladinske organizacije, ki je na tem polju premalo aktivna. Nadalje so se vrstili oddelki od podmladka do članstva. Težina vaj je odgovarjala oddelkom, le prške vaje, ki so jih izvajale članice, so bile še nekoliko pretežke. Prav tako je bila malo površno izvedena vaja šestorice članov, ki je bila precej težka in je ugajala. Isto bi tudi veljalo za izvedbo proste vaje mladink, ki je tudi ugajala. Vseemu temu je manjkalo preciznosti v izvajanju, pogledi, mladinkam se skladnost, potem šele bi občutili pravi efekt in ugodje, ki ga tako lepo sestavlja vaja lahko nudi. To naj upoštevajo člani in mladinke, ki so izbrani za okrajno akademijo. Nadalje naj omenimo vaje s puškami mladincev iz predvojaške vzgoje. Ti so se izkazali kot prvič nastopajoči res marljivi mladinci. Njihove energične kretnje in odločnost so bile za vaje značilne, kar so zelo dobro izvedli. Videli smo tudi nekaj dobrih orodnih telovadcev, ki bi prav lahko nastopali tudi na tekmah, ker so za to pokazali dovolj znanja. Od vseh je pokazal največ elegancije in lahkotnosti tov. Jakov Vaupotič, kar mu je potrdila navdušena publika z velikim aplavzom.

Omeniti bi še samo, da se je pri neka-

terih vajah pokazala premalo skrbno izbrana glasba, ki ima velik vpliv na celoten vtis in efekt vaje, kot na telovadca samega. Zato priporočamo društvu, ki se pripravljajo na akademije, da si najprej izberejo glasbo in po njej sestavljajo vaje. Tako bo vaja dosegla skladnost, pravo celoto, da ne bo zaradi glasbe nepotrebnih odmorov, ki jih največkrat stili oziroma poezija gibov prav nič ne potrebuje.

Tako nam je akademija pokazala trud in delo nastopajočih, posebno še vodnikov, ki zaslužijo vso pohvalo. Stevilo 105 nastopajočih je za Ormož pohvalno. Želimo le, da bi pri tej agiliteti ostali še vnaprej, ker je program fizikalnega dela v tekočem letu še velik in potrebuje prav tako delavnost, kot so jo tokrat pokazali Ormožanci.

PREKLICI

Preključujem in obžalujem klevete in žaljivke, ki sem jih iznesla v mestni pekarni »Drava« v Ptuj.

Murko Antonija, Ptuj,
Muršičeva 10

Republiška kmetijska gospodarstva Slovenije, direkcija Ptuj potrebuje

5 knjigovodij finančne stroke,
2 komercialista,
5 kmetijskih delovodij s kmetijsko šolo in večje število administrativnih, pravnih in gradbenih strokovnjakov. Plača po uredbi! Reflektanti naj se javijo na naslov RKGS, direkcija Ptuj, Trstenjakova ulica 6 — pismeno ali ustmeno.

Obiski bolnikov v bolnici v Ptuj

Uprava bolnice v Ptuj sporoča, da so od Novega leta dalje dovoljeni obiski le ob nedeljah, sredah in praznikih in to od 12.30—14.30 ure.

Uprava bolnice
v Ptuj

OPOZORILO!

Ker bo s pričetkom leta 1949 izhajal list »Naše delo« tedensko, opozarjamo vsa podjetja, ustanove, množične organizacije in zasebnike, da sprejemamo tudi male oglase, objave, pozive, opozorila, sporočila, razglase in obvestila uradnega in privatnega značaja. Iste pošiljajte na naslov: Uprava lista »Naše delo«, Ptuj.

Uprava »Našega dela«

OKRAJNI ODBORI OF, AFŽ IN LMS

želijo vsem članom množičnih organizacij OF

uspešno leto 1949 -

tretje leto borbe za naš petletni plan!

OKRAJNA ZVEZA

Kmetijskih zadrug v Ptuj

želi vsem

mного uspehov v tretjem letu petletke!

Prihodnje leto naj bo velik korak v razvoju našega zadrugištva!

kmetijskim, obdelovalnim in sadjarskim zadrugam, ekonomijam ter zadrugišnikom

Grmec Vojko.

Gospod Pavlek

(Konec)

»Pavleka hočemo za predsednika!«

Sever je vstal in na obrazu mu je bilo videti, kolikšna radost ga je obšla. Ni se mogel vzdržati; veselo je spregovoril:

»Torej na podlagi večine glasov, smatram Pavleka za izvoljenega predsednika.«

Med ljudmi je nastal nemir. Zgodilo se je nekaj, kar nihče ni pričakoval, niti o tem slutil. V kotu pri peči se je dvignil Kladivec, ki si je ves čas grizel ustnice in z zadržanim nizkim glasom začel:

»Tovariši!« Vse je utihnilo; tudi muho bi lahko slišal, če bi jo hotel. »Zgodilo se je, kar smo nekateri pričakovali. V upravni odbor se hočejo zopet vrniti ljudje, katerim ni uspelo, dokopati se do položajev in funkcij v ljudski oblasti. Tovariši, ali boste dopustili, da vas v upravni odboru zastopajo ljudje, ki tega niso vredni? Ali boste dopustili,

da še dalje nad vami gospodarijo ljudje, ki so v času protiljudskih režimov igrali vlogo zagovornikov neusmiljenega izkoriščanja človeka? Ali mislite, da bodo kulaki zastopali interese vas, viničarjev in malih kmetov? V upravni odbor predlagajte poštene ljudi, ki jih najdete med viničarji in manjšimi kmeti, ki bodo pravilno tolmačili politiko novega zadrugištva.«

Sever in poslovodja Poljanec sta prebledela, Pavlek pa je skrival svojo glavo za hrbtno svojega soseda, da bi Kladivec ne opazil njegovega skoraj preplašenega obraza.

Kladivec je poostiril svoj glas in nadaljeval:

»Če je stara Jugoslavija ščitila take ljudi, naša ljudska oblast jih ne bo. V osvobodilni borbi smo doživeli velike zgodovinske spremembe, ki so vsem, nekdanj ponizanim, zagotovile vse pravice. Zato ne bomo dopustili, da se izkoriščanja teh s krvjo pridobljenih pravic poslužujejo samo poedinci...«

Večina ljudi je odobraval besede učitelja Kladičva. V množici se je slišalo:

»Da je vsaj eden, ki nas zagovarja!«

Kladivec je hotel nadaljevati, toda Pavlek ga je prekinil:

»Saj sem vam rekel, da me ne predlagate, ker sem predvideval to.«

Po teh besedah se je obrnil proti Severu in odšel ven. Za njim so odšli nekateri, nato pa še vsi ostali. Ostal je le Sever. Z razburjenim glasom je vprašal Kladičva:

»Kdo vas je poveril, da razbijete zbor?«

»Nikdo. To so mi narekovala le načela naše družbene stvarnosti«, je mirno odgovoril Kladičev. »Mislim, da vam je sedaj popolnoma jasno, zakaj sem zagovarjal pravice poštenih ljudi.«

Pri vratih sta se prepirala učiteljica Vaničeva in poslovodja Poljanec. Poljanec je spreminjal barve, je nekaj časa nemirno gledal, nato pa naglo odšel.

»Zopet so doživeli poraz«, je Kladičev smehljaje dejal Vaničevi.

Prihodnje nedelje je bil ponovni občni zbor, toda brez Pavleka in njegovih podreptnikov. Zadruga je dobila upravni odbor s poštenimi in zadrugištvu predanimi ljudmi.

Po zahrbtnem napadu sovražnika ljudstva je podlegel težkim ranam naš zvesti tovariš

FRANC BERDON

miličnik, borec NOV od l. 1943 in član KPJ

17. decembra smo ga odpremili v njegov rojstni kraj Lovišče na Primorskem.

Slava ti, ki si znal ceniti svojo domovino in se vztrajno boril za pravice ljudstva.

Uprava NM v Ptuj in
Biro KPS pri upravi NM

Obljuba našemu padlemu tovarišu

14. decembra nam je izdajalska roka zločinca na krut in zahrbtn način odtrgala iz naše srede našega dragega tovariša Franca Berdona, miličnika postaje NM Ptujjska gora, doma iz Solkanskega okraja na Primorskem. Globoko nas je pretresla žalostna novica o izgubi našega tovariša. V vrstah NOV se je boril od leta 1943, kot sin malega kmeta. Kot zvest borec za socializem je bil leta 1945, sprejet v članstvo Partije, nakar je bil demobiliziran. Do aprila t. l. je delal kot kmetnik pri drž. žel. v Kanalu na Primorskem. V vrste NM je bil vključen meseca aprila 1948. V izvrševanju svojih službenih dolžnosti je bil vzor vsem sotovarišem in je dosledno zagovarjal našo pravično stvar.

Že istega dne so mu v znak ljubezni prinesli miličniki in člani odseka za notranje zadeve 25 velikih vencev, s katerimi so obložili mrtva-

ški oder. 17. decembra ob 14. uri smo ga prenesli iz »Doma NM« na železniško postajo, od koder smo ga odpremili v rojstni kraj Lovišče na Primorskem. Da je bil pokojni Berdon Franc med vsemi zelo priljubljen, nam priča nad 700 udeležencev v sprevodu. Spreveda so se poleg miličnikov in vojske udeležile tudi množične in sindikalne organizacije, delavci pa so prišli iz svojih delavnic pod svojo zastavo. Tudi godba je spremljala padlega tovariša.

Na železnici so se v imenu vseh poslovlili od padlega šefa uprave NM kap. tov. Kandrič, šefa odseka za notranje zadeve tov. Fux Manek in predsednik MLO tov. Vogrinc. Vod miličnikov je oddal trikratno častno salvo. Tako smo se poslovlili od dragega Franceta in mu obljubili, da bomo zvesto nadaljevali delo, za katerega je dal svoje mlado življenje. Nadaljevali bomo borbo tako dolgo, dokler ne bo iztreljen zadnji sovražnik naše nove domovine.

Klub NM Ptuj

Okrajni izvršilni odbor

želi

krajevnim ljudskim odborom, podjetjem, ustanovam, množičnim organizacijam, aktivistom, uslužbencem pri OLO in vsemu prebivalstvu ptujskega okraja

VELIKO USPEHOV V TRETJEM LETU PETLETKE

Dosedanji uspehi naših skupnih naporov nam naj bodo v spodbudo v nadaljnji borbi za izgradnjo socializma!

UPRAVA IN UREDNISTVO

„NAŠEGA DELA“

želi svojim

naročnikom,
čitateljem,
šepisnikom

ter vsem ostalim sodelavcem »Našega dela«
kakor tudi vsem

množičnim organizacijam,
podjetjem,
zadrugam

in ostalim ustanovam

mного uspeha ob vstopu v tretje leto naše prve gospodarske petletke.

Kje bodo prireditve Novoletne jelke?

Novoletne jelke bodo prirejene v vseh šolskih centrih. Za mestno šolo in šolo na Bregu bo prireditev v soboto, dne 1. jan. 1949 v »Tito-vev domu«. Po prihodu dedka »Mrzla« in obdaritvi šoloobveznih otrok ter otrok iz »Doma igre in dela«, bodo zanimivi kratki programi v pravljicnem, partizanskem in ugar-karskem kotičku. Vabljeni so vsi starši otrok, člani sindikatov, množičnih organizacij in mladine.

Ob 16. uri bo prireditev v mestnem gledališču.

Več discipline na ulici

Neredko se dogaja, da se tri do štiri ženske postavijo na pločnik ter si tam razkladaajo dnevne novice ali pa obirajo sosedo do kosti. V tej svoji dosledni in nenehni vnemi splavajo nekam v višine ter tako pozabijo na svojo bližnjo okolico. Mimo-idoči pa se pehaj in prerivaj! Še celo na cesti moraš stopiti, kar pa ni vselej brez nevarnosti. Dobro bi bilo, da bi tem ženicam varnostni organi pomagali pri vrnitvi na zemeljsko oblo z »Nalogom plačila za socialni fond«.

Nadalje naj bi pešci upoštevali pravilo: »Hodi desno!« in promet bi se lahko nemoteno razvijal tudi pri nas.

K. L.

Našim naročnikom!

V mnogih primerih naš naročnik ne vedo, kje naj nakažejo naročnino. Naročnino naj nakazujejo po položnici Narodne banke na račun št. 643-90603-3 ali pa osebno v upravi »Našega dela«, poslopje OLO, II. nadstropje, oba št. 24.

UPRAVA »NAŠE DELO«

Zahvala

Ob priliki poroke Josipa Gregorca in Vlaste Rau so gostje zbrali din 2932 za revne učence glasbene šole, za kar se ravnateljstvo najpričrneje zahvaljuje.

Ravnateljstvo Drž. glasbene šole v Ptuj

nekaj v redu«, se je tožil župnik. Nekaj časa sta tako razpravljala, nato pa je župnik ponudil Pavleku roko, rekoč:

»Upam, da se bova še kaj videla, saj sva skoraj soseda. Grem, ker me otroci čakajo v šoli, imam verouk.«

Čez nekaj dni je Pavlekov starejši sin Ivan vozil drva pri župniku, kar je vzbudilo veliko začudenje pri vaščanih. Nekateri so dejali: »Nekdaj tako velika sovražnika, danes pa nerazdružljiva prijatelja.«

Pred veliko nočjo je župnik obiskal Pavlekovo družino. Namen obiska je bil jasen takrat, ko je Pavlekov starejši sin Ivan stal med šolarji pred cerkvijo in čakal z listkom na — spoved.

Pavlek se je potolažil, ker je v svojem nekdanjem sovražniku našel velikega prijatelja. Tudi gospod župnik se je drl na del krščanskega nauka: »Ljubi tudi sovražnika.«

Edino Pavlekovo zatočišče je postal farovž, kjer si oba skrita kot miši pripovedujeta zgodbe iz časov še nerazrušenega življenja »velikih ljudi.«

Sedita na razvalinah njunega kraljevstva ter čakata tako nadaljnega razvoja v petletki.

III, VELIKA PRIJATELJA

Pavlekov načrti so ostali neuresničeni. Doživel je velik poraz, doživel je močan udarec od ljudi, v katerih je nekdanj gledal manjvredna bitja. Edino oporo so mu lahko še nudili njegovi nekdanji prijatelji, ki jih je poznal iz predvojnih časov, velika večina ljudstva pa mu je obrnila hrbet. Sredi vasi je stal kot gol človek, brez zaupanja v samega sebe. Nekdanj tako pomembna osebnost je padla, odigrala je svojo umazano vlogo.

Edini človek, ki bi ga morda razumel, bi bil župnik Starnik, njegov nekdanji veliki sovražnik. »Kako pridobiti tega človeka?« je ugibal Pavlek. »Morda se bova še zblížala.«

Pavlek je od tistega časa redno hodil k maši. Nekega popoldne je pred svojo gostilno srečal gospoda župnika, ga vijudno pozdravil, mu šel naproti in mu ponudil roko.

»Kako živite, gospod župnik?« ga je s prijaznim glasom ogovoril Pavlek.

»Ah, kako, gospod Pavlek, nekako še gre«, mu je odvrnil.

»Kakor vidim, ste nekoliko bolni. gospod župnik.«

»Da, star sem že, pa tudi srce ni